

RIKAS NUORUKAINEN

Mark. 10:17-27

17. Jeesuksen mennessä sieltä tielle eräs mies juoksi hänen luokseen, polvistui hänen eteensä ja kysyi häneltä: "Hyvä opettaja, mitä minun on tehtävä, että perisin iäisen elämän?"
18. Jeesus sanoi hänelle: "Miksi sanot minua hyväksi? Vain Jumala on hyvä, ei kukaan muu.
19. Käskyt sinä tiedät: älä murhaa, älä tee huorin, älä varasta, älä sano vääriä todistusta, älä anasta toiselta, kunnioita isääsi ja äitiäsi."
20. Mies sanoi: "Niitä kaikkia olen noudattanut nuoruudestani asti."
21. Jeesus katsoi häneen ja häntä rakastaen sanoi hänelle: "Yksi sinulta puuttuu. Mene ja myy kaikki, mitä sinulla on ja anna köyhille, niin sinulla on oleva aarre taivaassa. Tule sitten ja seuraa minua."
22. Mies synkistyi näistä sanoista ja meni pois murheellisena, sillä hänellä oli paljon omaisuutta.
23. Katsoen ympärilleen Jeesus sanoi opetuslapsilleen: "Kuinka vaikeaa onkaan niiden, joilla on omaisuutta, päästä Jumalan valtakuntaan!"
24. Opetuslapset hämmästyivät hänen sanoistaan. Jeesus jatkoi ja sanoi heille: "Lapset, kuinka vaikeaa onkaan niiden, jotka luottavat tavaraansa, päästä Jumalan valtakuntaan.
25. Helpompi on kamelin mennä neulansilmän läpi kuin rikkaan päästä Jumalan valtakuntaan." 26. He hämmästyivät yhä enemmän ja sanoivat toisilleen: "Kuka sitten voi pelastua?"
27. Jeesus katsoi heihin ja sanoi: "Ihmisille se on mahdotonta, mutta ei Jumalalle. Jumalalle on näet kaikki mahdollista."

Pystynkö tähän?

Joudumme jatkuvasti elämässämme pieniin ja välistä suuriin valintatilanteisiin. Vaikka kovin usein mieltymyksemme, ennakkoasenteemme tai pelkomme sanelevat lopputuloksen, ennen kuin mitään todellista vaihtoehtojen punnitsemista pääsee tapahtumaankaan, ainakin jälkikäteen pyrimme sitten itsellemme ja muille perustelemaan omat ratkaisumme mahdollisimman viisaan tuntuisesti. Tässä perustelussa ja joskus jo ennen ratkaisujen tekoa asetamme yleensä kaksi tärkeää kysymystä. Ensimmäinen kuuluu: "Onko tämä minulle mahdollista? Pystynkö tähän? Onko minulla kyllin voimia, varoja, kykyjä yms voidakseni saattaa tämän asian päätökseen?" Moni kyllä ryntää suin päin haasteisiin, yrityksiin ja kauppoihin kylliksi tätä kysymystä pohtimatta, löytääkseen itsensä lopulta hakkaamasta päätään seinään tai suosta, josta ei näytä olevan ulospääsyä.

Jeesus kehottaa meitä tekemään tämän kysymyksen vakavasti myös harkitessamme Hänen seuraamistaan ja Hänen opetuslapsenaan elämistä.

Mistä iankaikkinen elämä?

Päivän evankeliumitekstissä Pietari ja muut opetuslapset törmäsivät juuri tähän kysymykseen seuratessaan Jeesuksen ja rikkaan nuorukaisen kohtaamista. Onko ihmisen mahdollista seurata Jeesusta, jos vaatimus on, että on luovuttava kaikesta? Rikas nuorukainen oli tullut Jeesuksen luo ja kysynyt, miten hän voisi saada osakseen iankaikkisen elämän. Hänen ajatuksensa oli, että Jeesukselta saaduin ohjein hän voisi lisätä vielä jotain niihin ponnistuksiin, joita hän oli pienestä pitäen tehnyt noudattaakseen Jumalan lakia. Niin hän ehkä saisi varmuuden siitä, että hän kelpaisi Jumalalle ja saisi iankaikkisen elämän palkkseen.

Pietari ja muut opetuslapset seurasivat, miten Jeesus murskasi miehen mahdollisuudet pelastaa itse itsensä. Jeesus lupasi miehelle taivaassa suunnattomasti enemmän kuin, mitä hänellä oli ajassa:

"Jos tahdot olla täydellinen, niin mene, myy, mitä sinulla on, ja anna köyhille, niin sinulla on oleva aarre taivaassa; ja tule ja seuraa minua."

Tästä lupauksesta huolimatta nuori rikas mies ei yksinkertaisesti ollut valmis luopumaan rakkaasta epäjumalastaan omaisuudesta. Hän meni Jeesuksen rakastavan katseen saattamana murheellisena pois.

Kuka voi pelastua?

Kun Jeesus vielä totesi opetuslapsilleen, että rikkaan on vaikea päästä sisälle Jumalan valtakuntaan, opetuslasten hämmästynyt ja luonnollinen kysymys oli:

"Kuka sitten voi pelastua?"

Jeesus vastasi:

"Ihmisille se on mahdotonta, mutta Jumalalle on kaikki mahdollista."

Lause voitaisiin kääntää myös:

"Ihmisten kanssa se on mahdotonta, mutta Jumalan kanssa kaikki on mahdollista."

Näin Jeesus osoitti, että pelastuksesta osalliseksi pääseminen ei ollut ihmiselle mahdollista omassa varassaan. Yksin tai toisten ihmisten varassa kulkiessaan ihminen on tuomittu synnin, kuoleman ja kadotuksen tielle. Synnin, mammonan, epäjumalien ja pimeyden ruhtinaan valta on väkevämpi kuin ihmisen parhaatkaan yksityiset tai yhteisölliset yritykset vapautua niistä. Ihminen on syntymänsä perusteella synnin, kuoleman ja perkeleen orja.

Vain Jumalan antama pelastus, vapautus voi uudesti synnyttää hänet Jumalan valtakuntaan. Tämä pelastus merkitsee syntien anteeksisaamista eli särkyneen Jumala-yhteyden palauttamista. Sen teki mahdolliseksi vain Jumalan Pojan oma uhrikuolema Golgatan ristillä. Juuri siksi ainoa tie pelastukseen ja taivaallisen aarteen omistamiseen on Jeesuksen yhteyteen pääseminen ja Hänen seurassaan vaeltaminen. Jumalan Pyhä Henki tekee tämän uskon kuuliaisuuden mahdolliseksi.

Kaikesta luovuttava

Ihmisen on siis mahdollista seurata Jeesusta, mutta ei omassa varassaan, vaan Jeesuksen, joka kulkee seuraajansa kanssa. Kaikesta luopumisen ehto Jeesuksen seuraamiseen on kuitenkin yhä voimassa. Jos ihmisen epäjumala ei ole omaisuus vaan jokin muu, niin siitä luopuminen ei ole ihmisvoiminkaan mahdotonta - onhan monissa uskonnoissa ja ideologioissa esiintynyt esimerkillistä omastaan luopumista - mutta omasta epäjumalastaan luopuminen on ihmiselle mahdotonta. Viimeksi ihminen luopuu omasta itsestään, oikeudesta päättää omista asioistaan ja uskosta siihen, että hän osaa ja kykenee hoitamaan omat asiansa parhaalla tavalla, jos ja kun Jumala vain sopivasti suostuu antamaan voimaa ja apua. Kovin usein ihmisen rukous: "Herra auta!" on hänen yritystään alistaa Jumala omaan käyttöönsä.

Jeesuksen seurassa kaikesta luopuminen merkitsee itsensä kieltämistä. Se taas ei kuitenkaan ole vain jostain ulkoisesta luopumista, niin kuin esim. lähetysaarnajat joutuvat usein luopumaan monista ulkoisista asioista seuratessaan Jeesusta. He saattavat esimerkiksi joutua luopumaan turvallisesta virkaurastaan, suomalaisen yhteiskunnan palveluista, ystävistään, haaveesta omaan omakotitaloon, perheestään ja sukulaisistaan. He saattavat joutua luopumaan lastensa menestymismahdollisuuksista, omasta terveydestään jopa lastensa terveydestä Herralta saamansa lähetystehtävän vuoksi. Mutta kaiken tämän

keskellä heiltä saattaa jäädä tärkein tekemättä. He eivät koskaan luovukaan itsestään, oikeudesta omaan elämäänsä.

Pyhän Hengen lahjana usko

Mutta Jeesuksen seuraaminen merkitsee juuri tätä: oman tahtonsa vapaata luovuttamista Jeesuksen tahdon alle, omista mahdollisuuksistaan luopumista ja turvautumista yksinomaan siihen, mitä Herra on tehnyt Golgatalla ja yhä Pyhässä Hengessä tekee hyväksemme ja puolestamme. Tämän tekee mahdolliseksi vain Jumala itse, kun Hän Pyhässä Hengessä osoittaa meille, mitä synty pohjimmiltaan on: ihmisen pohjatonta luottamusta itseensä ja siksi Herran poistoyöntämistä elämästä. Vain Pyhä Henki saa meidät taipumaan ja huutamaan: "Herra, armahda minua syntistä ihmistä!" Ja vain Pyhä Henki synnyttää sydämiimme uskon lahjan, sen hiljaisen turvallisuuden, että Jeesuksen uhrin tähden saan kaiken anteeksi, Hänen armossaan saan seurata Häntä ja Hänen ylösnousemuksensa voimasta pääsen minäkin taivaallisen aarteen omistukseen. Ihminen voi kyllä aina kuolemaansa asti mutta hirvittävin iankaikkisuusseurauksin torjua tämän Jumalan armotyön elämästään sydämen kovuudella, taipumattomuudella parannukseen, ja syntiensä salaamisella, kun Herra niistä vaatii tilille.

Kaiken tämän Pietari ja muut opetuslapset ymmärsivät Jeesuksen vastauksesta: "Ihmisille se on mahdotonta, mutta Jumalalle on kaikki mahdollista". Heidän ymmärryksensä rajoittui vielä kuitenkin älylliselle tasolle. Vasta monien kipeiden kokemusten kautta he tulivat myös kokemuksellisella tasolla tunnustamaan tämän totuuden.

Mitä hyötyä tästä on?

On myös toinen kysymys, jonka me aina kaikkia ratkaisuja tehdessämme teemme:

"Mitä hyötyä tästä on? Kannattaako tämä? Mitä minä ja me tästä saamme?"

Usein ihmiset, jotka ovat joutuneet tavalla tai toisella Jumalan sanan koskettamiksi, tekevät tämän kysymyksen ennen tuota edellistä:

"Onko tämä ylipäänsä mahdollista minulle?"

Kun he sitten laskelmissaan tulevat siihen tulokseen, että Jeesuksen seuraaminen kannattaa, he suin päin ryntäävät tekemään sitä, mitä näkevät muiden Jeesuksen seuraajaksi itseään sanovien tekevän. Pian he kuitenkin huomaavat, että homma ei sujukaan odotusten mukaisesti. Syy on siinä, että he ajattelivat vain hyötyä, mikä Jeesuksen seuraamisesta saattaisi olla, eivätkä kysyneet, MITÄ Jeesuksen seuraaminen on ja miten se on ylipäänsä mahdollista. Moni luopuikin sitten yrittämästä huomattuaan, että omin voimin uskovan elämä ei suju. Samalla hän saattaa joutua harhaluulon valtaan, että Jeesuksen antamat lupaukset olisivat katteettomia.

Menetykset ja voitot

Jeesus lupaa seuraajilleen sekä menetyksiä että voittoja. Niin kuin lähes kaikissa elämämme valinnoissa tässäkin on hintansa sillä, minkä voimme saavuttaa. Kuitenkin tässä yhteydessä on korostettava, että nyt ei ole kysymys enää pelastumisesta itsestään, vaan siitä, mikä seuraa, kun ihminen jo pelkästä Jumalan armosta ja Hänen Pyhän Henkensä vaikuttamana on pelastunut ja nyt **pelastettuna** vaelttaa Jeesuksen seurassa.

Menetysten puolelle Jeesus kirjaa talosta luopumisen, veljistä ja sisarista luopumisen, isästä ja äidistä luopumisen, lapsista luopumisen ja luopumisen pelloista eli ammatinharjoittamismahdollisuuksista. Voiton puolelle Hän kirjaa näiden menetysten moninkertaisen korvauksen ja iankaikkisen elämän perinnön. Lisäksi Hän lupaa opetuslapsilleen vallan istua valtaistuimilla ja hallita Israelin kahtatoista sukukuntaa silloin, kun Hän on tullut toisen kerran takaisin.

Kristuksen seuraaminen maksaa

Joku voi nyt kuitenkin ajatella, että eihän uskova joudu luopumaan niin paljosta kuin Jeesus sanoo. Lähetystyössä olemme nähneet, että aivan kirjaimellisesti Jeesuksen seuraaja saattaa joutua luopumaan juuri niin paljosta, kuin Herra itse sanoo. Vanhemmat näyttävät usein uskoon tulleelle japanilaiselle nuorelle kodin ovea. Vainottujen kristittyjen elämä esim. Kiinassa ei ole tänäkään päivänä inhimillisesti katsoen helppoa.

Moni suomalainen kompastuu jo siihen, että Jeesuksen seuraaja todistaa omasta Vapahtajastaan niin sanoin kuin teoin. Muistan kuinka eräs myöhemmin uskoon tullut luokkatoverini valitteli, ettei hänestä voi millään tulla uskova, sillä ei hän uskaltaisi kenellekään kertoa Jeesuksesta. Yritin hänelle puhua siitä, että ensin on tunnettava Jeesus, vasta sitten voi todistaa Hänestä, mutta siinä vaiheessa hän ei vielä asiaa ymmärtänyt.

Kyllä Jeesuksen seuraaminen voi maksaa todella paljon, niin jopa ihmisen hengen. Marttyyrit eivät suinkaan ole mikään harvinaisuus tämän päivän maailmassa. Koko maailmassa arvioidaan jopa 300.000 uskovan vuosittain tulleen tapetuksi uskonsa tähden viimeisen vuosisadan aikana.

Näköala iankaikkisuuteen

Kun luonnollinen ihminen arvioi Jeesuksen seuraamista ajallisen hyödyn näkökulmasta hän päätyy usein lopputulokseen:

"Ei kannata uskoa Jeesukseen."

Jos etsit ajallista turvallisuutta, menestystä, ystäviä, vaikutusvaltaa, terveyttä jne, niin pelkään, että Jeesuksen seurassa tulet pettymään. Vaikka kaikki Herran seuraajat eivät toki joudu kokemaan samaa, niin siitä huolimatta pitää paikkansa Paavalin toteamus, että "jos olemme panneet toivomme Kristukseen ainoastaan tämän elämän ajaksi, niin olemme kaikkia muita ihmisiä surkuteltavammat" (1.Kor.15:19).

Herran omien keskinäinen yhteys, rakkaus ja Herran huolenpito tarpeistamme merkitsee kyllä jo tässä ajassa Herralta sen korvauksen saamista, minkä Hänen seuraamisessaan menetämme, mutta varsinainen armopalkka on vielä edessäpäin. Herran seuraaja suuntautuukin aina iankaikkisuuteen päin. Hän tietää saaneensa taivaasta pelastuksen ansaitsemattomana lahjana, hän tietää saavansa taivaallisen ylösnousemusruumiinkin pelkkänä armona Jeesuksen voiton tähden. Mutta sen lisäksi hän on saava myös armopalkan kaikesta siitä, mistä hän on luopunut täällä ajassa Jeesuksen seuraamisen tähden. Siksi on luonnollista, että Herran seuraaja tekee laskelmansa taivaallisen päämäärän mukaisesti. Itse asiassa on mitä suurinta lyhytnäköisyyttä tarttua ajalliseen ja tuijottaa tämän puoleiseen, joka kuitenkin kaikki katoaa.

Usein kuitenkin uskovienkin ajattelu kääntyy siinä määrin sinänsä tärkeisiin ajallisiin tehtäviin ja velvollisuuksiin, että näkymä iankaikkisuuteen alkaa hämärtyä. Enkä usko, että kovin moni jaksaisikaan pelkästään taivaallisen armopalkan toivossa vaeltaa Herran tietä.

Jeesus nyt kanssasi

Ratkaisevaa on se, mitä Jeesuksen seuraaminen tarkoittaa. Kun vertaamme Jeesuksen kutsua: "Tule ja seuraa minua" nuorukaisen sanoihin nuorelle neidolle, jota hän rakastaa: "Lähtisitkö minun matkaani?" ymmärrämme paremmin, mistä Jeesuksen seuraamisessa on kysymys. Herran seuraamisen varsinainen lahja on siinä, että niin täällä ajassa kuin kirkkaudenkin puolella saamme AINA OLLA HERRAN ITSENSÄ KANSSA. Hän on meidän osamme, arpamme, elämämme ja ilomme. Ei ole mitään ihanampaa kuin saada olla sekä ajan vaivat että iankaikkisuuden riemu Hänen vierellään. Niin kuin nuorukaisella voi olla vain

yksi todellisen rakkauden kohde, niin Jeesuksen tähden on pakko luopua kaikista muista, mutta kun ajan turhien epäjumalien sijasta saa elävän Herran käsittämättömän suuren armon ja rakkauden osakseen, niin mihin voisi lähteä Jeesuksen luota.

Rikas nuorukainenkin olisi Sakkeuksen tavoin voinut ilolla antaa pois oman epäjumalansa, jos hän olisi antanut Jeesuksen rakkauden tunkeutua sydämeensä asti. Paremman vuoksi ei ole vaikea luopua huonommasta. Kysymys ei ole siis siitä, että meidän pitäisi kulkea raskasta ristin kantajan tietä, vaan siitä, että saamme kulkea Jeesuksen kanssa niin silloin kun risti on raskas kuin helpompinkin päivinä. Perillepääsyn varmuuskin lepää kokonaan sen varassa, että Jeesus, jonka kanssa kuljemme, vie meidät perille. Hän on kuoleman voittanut, ylösnoussut Herra!

Kun ajattelen Kansanlähetyksen 35 vuotista historiaa, sen inhimillisesti katsoen murheellisin, mutta Jumalan silmissä ehkä suurimman voiton päivä oli 30.12.1980, jona Eeva ja Erik Barendsen saivat marttyyrikruunun Kabulissa. He jäivät vaarojen keskelle jakamaan rakkautta ja pelastuksen evankeliumia. He menettivät inhimillisesti katsoen kaiken, mutta saivat marttyyrikruunun taivaassa. Heidän osaveljensä muutamaa vuosikymmentä aiemmin, intiaanien surmaama Jim Elliot lausui jättäessään lupaavan uransa ammattilaisurheilijana ja lähtiessään lähetystyöhön: "Ei se ole mieletön, joka antaa pois sen, mitä ei kuitenkaan voi pitää, saadakseen sen, mitä ei voi koskaan menettää." He antoivat elämänsä ensin Jeesukselle, sitten evankeliumin palveluksessa toisille ihmisille, mutta saivat taivaan.

Entä Sinä?

Onko Sinun elämässäsi, jotain sellaista, josta et halua taivaan menettämisenkään uhalla luopua Herrasi kutsuessa Sinua seuraansa. Jos on, Hän jää vain murheellisena mutta rakastavana katselemaan, kun Sinä menet pois Hänen luotaan. Hän ei juokse perääsi. Jeesus ei koskaan tule tekemään Sinun kanssasi kompromisseja. Mutta muista Herra kutsui Sinua ja vielä tänäänkin Hän kutsuu: "Tule ja seuraa minua, saat kulkea kanssani hyvinä ja pahoina päivinä. Mutta muista minä päätän minne kuljemme ja millaisen armon saat."

Anna sydämesi Hänelle, Hän vie sinut taivaalliseen päämäärään asti. Pyydä anteeksiantamusta ja armoa, sillä Hän on rikas Antaja. Hänen lahjansa on Hänen oma läsnäolonsa Sinun kanssasi. Ilman Häntä et perille pääse. Hänen kanssaan saat periä iankaikkisen elämän.